

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Εισαγωγή: Η Εναλλακτική και Επαυξητική Επικοινωνία (ΕΕΕ) είναι ένας τομέας που ολοένα και αναπτύσσεται χάριν της τεχνολογίας. Άτομα που αδυνατούν να επικοινωνήσουν μέσω της λεκτικής οδού έχουν πλέον την δυνατότητα να μεταδώσουν τις επιθυμίες τους, τις απόψεις τους και τις ανάγκες τους μέσω διαφόρων τεχνικών, μεθόδων και εργαλείων της ΕΕΕ. Στο πεδίο της ΕΕΕ, χρησιμοποιούνται διάφορα μοντέλα εκ των οποίων ένα από αυτά είναι το Participation Model το οποίο χρησιμοποιείται ευρέως από τους λογοπαθολόγους για τους σκοπούς της αξιολόγησης. Παρόλα αυτά υπάρχει ελλιπής πληροφόρηση σχετικά με τη διαδικασία αξιολόγησης που εφαρμόζεται από τους λογοθεραπευτές στην Κύπρο.

Σκοπός: Ο σκοπός της συγκεκριμένης έρευνας ήταν να διερευνήσει την διαδικασία αξιολόγησης που ακολουθούν οι επαγγελματίες λογοθεραπευτές που εργάζονται στην Κύπρο σε άτομα με μειωμένη ή καθόλου λεκτική επικοινωνία. Τα επιμέρους ερευνητικά ερωτήματα ήταν:

- Υπάρχει μια κατευθυντήρια γραμμή έστω και άτυπη που ακολουθούν οι επαγγελματίες λογοθεραπευτές για να αξιολογήσουν τα άτομα με μειωμένη ή καθόλου λεκτική επικοινωνία;
- Ποιές πτυχές αξιολογούνται για να διαμορφωθεί η εξατομικευμένη θεραπευτική συνεδρία;

Μεθοδολογία: Η μεθοδολογία της έρευνας στηρίχθηκε στην ποιοτική προσέγγιση. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο αποτελούμενο από 52 ερωτήσεις ανοιχτού, κλειστού τύπου και ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών. Πραγματοποιήθηκε μια πιλοτική έρευνα σε εγγεγραμμένους λογοθεραπευτές που εργάζονται στην Κύπρο. Στην παρούσα έρευνα συμμετείχαν δύο (n=2) εγγεγραμμένοι λογοπαθολόγοι οι οποίοι κατά τη διάρκεια της συλλογής των δεδομένων στήριζαν άτομα χωρίς λεκτική επικοινωνία.

Αποτελέσματα: Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι οι αρκετοί λογοπαθολόγοι προτίμησαν να μην συμπληρώσουν το ερωτηματολόγιο γιατί θεώρησαν ότι οι ερωτήσεις ήταν πολύ δύσκολες. Επίσης έχει διαπιστωθεί ότι υπάρχουν ελλιπείς γνώσεις ως προς την αντιμετώπιση των ατόμων με μειωμένη ή καθόλου λεκτική επικοινωνία. Υπάρχουν μεγάλες ελλείψεις ως προς την αξιολόγηση τόσο των ικανοτήτων των ατόμων όσο και σε επιμέρους στοιχεία όπως είναι το περιβάλλον, η

αξιολόγηση και η κατάλληλη επιλογή εργαλείων και μεθόδων ΕΕΕ. Τέλος, φαίνεται να υπάρχει μια σύγχυση ανάμεσα στο ορισμό διαφόρων πτυχών όπως είναι η υποστηρικτική τεχνολογία, ο ορισμός των λειτουργικών απαιτήσεων καθώς και την διαφορά ανάμεσα στην δεξιότητα και την ικανότητα.

Συμπεράσματα: Συμπεραίνεται ότι υπάρχει περιορισμένη γνώση σε σχέση με την αξιολόγηση ατόμων με μειωμένη ή καθόλου λεκτική επικοινωνία στο τομέα της ΕΕΕ. Αυτό προκύπτει από τον τρόπο και τα πεδία που όπως δηλώνουν οι λογοθεραπευτές αξιολογούν. Έτσι χρειάζεται άμεσα να υπάρχει εκπαίδευση ατόμων στην ΕΕΕ αλλά και η δημιουργία κατάλληλου πρωτοκόλλου αξιολόγησης.

Λέξεις κλειδιά: εναλλακτική και επαυξητική επικοινωνία, , λογοπαθολόγοι, αξιολόγηση, μοντέλο συμμετοχής.

ABSTRACT

Background : Alternative and Augmentative Communication (AAC) is an area that is increasingly being developed thanks to technology. People who are unable to communicate via the oral communication (speech) have the ability to convey their desires, their views and their needs through various techniques, methods and tools of AAC. Several models are used in the AAC field, one of them is the Participation Model, which is widely used by speech pathologists. However, there is a lack of literature ; especially in Cyprus on the assessment of people with complex communication needs.

Aims : The purpose of this research was to investigate the evaluation process followed by professional speech therapists in Cyprus to people with reduced or no verbal communication. The research cases are:

- Is there a guideline, even informal, that professional speech therapists follow to evaluate people with special communication needs?
- What aspects are being evaluated to develop a treatment session?

Methodology : The research methodology was based on a qualitative approach. A 19-page questionnaire with 52 open, closed-ended and multi-choice questions was used to collect the data. The research was a pilot study was conducted on professional speech therapists working in Cyprus. Sixteen (n = 16) professional speech pathologist participated in this study, who during the data collection supported people with special communication needs.

Results : Participants had difficulty to answer the questions and several participants preferred not to answer various questions. It has also been found that there is insufficient knowledge of addressing people with complex communication needs. There are major shortcomings in assessing both the capabilities of individuals as well as in individual elements such as the environment, the evaluation and appropriate selection of AAC tools and methods. Finally, there seems to be a confusion between the definition of various aspects of AAC such as assistive technology, functional requirement, difference between skill and ability.

Conclusion : There is a clear lack of knowledge to evaluate people with CCN in the field of AAC. That is why it is immediately necessary for speech and language pathologist to be trained in AAC.

Keywords: augmentative and alternative communication, evaluation, participation model, speech pathologist